

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

12. Dies Maii. Ut rosæ rubent, & pungunt, sic libido rubet verecundiæ
opprobrio, pungit peccati aculeo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Majus. *Tessera.* 359
improborum primum. Primum se peccatorum pro-
nuntiavit Paulus , nec potuit mentiri os illud Spir-
itus sancti. An tu forsitan meliorem te putabis tanto A-
postolo ? & esse hyperboleem censemus , aut modesti-
am, te vocare maximum sceleratorum ? Non nocebit
site postposueris omnibus ; nocebit immaniter si te
praeponas vel uni. Quantum times ne pereas, tantum
cave ne superbias. Nec enim erravit à sulco veritatis,
dum ita loquitur Poëta.

Eft verum verbum : frangit Deus omne superbum.

12. D I E S M A I I .

Utrorsæ rubent , & pungunt , sic libido rubet
verecundiæ opprobrio , pungit peccati
aculeo. *S. Fulgent. Mithol. 2.*

Luxuria. I. **U**bi rosa ibi spina ; ubi dux est
luxuria , ibi comes est tristi-
tia. Quod factum est , fe-
cisse est pudor , & ideo dolor : ex dolore timor ,
ex timore angor , ex angore horror. Hæ sunt hu-
jus roſæ , ubi emarcuit , spinæ. Ubi cumque ergo
est stimulus carnis , illic est & aculeus cordis. Quid
quod ex luxuria , ut in arboribus foliorum , sic in ho-
minibus vitiorum pullulat luxuries ? Et inde quām
amari fructus. Audi Apostol. (a) *Quem ergo fractum
habuistis tunc in illis , in quibus nunc erubescitis.*
Relege vestigia luxuriæ , quid reliquit , ubi volun-
tas assensu delquit , nisi mœstas & fœdas in me-
moria

Z 4

(a) *Rom. 6. 21.*

Majus.
moria imagines, opacas, in intellectu tenebras, mis-
ram in voluntate servitutem, intestinum in spiritu
bellum, solicitam in mente anxietatem, inquietum
in corde pavorem, mordentem in conscientia ver-
mem, immensum in toto homine ob præterita ma-
rorem, ob præsentia pudorem, ob futura horrorem.
Hi sunt hujus amaræ radicis amarissimi fructus, &
nondum illis obstupescunt tibi dentes!

II. Tale est luxuriæ vitium, ut ei lenocinanti con-
nivere homo non possit, sine conscientiæ angore, sine
famæ damno, sine fortunarum jactura, sine memo-
riæ corruptione, sine mentis hebetudine, sine animi
crimine, sine corporis discriminè. Tale est libidina
ingenium, ut si permittas ejus titillationi indulgen-
tium genium, non te deseret ante ultimum spiritum.
Quapropter in ipso introitu, ruenti luxuriæ obſisten-
dum est. Cautè agendum est, ne ullus ei in anima
dyta pateat aditus. Facilior enim virtutis ad luxuri-
am, quâm luxuriæ ad virtutem est transitus. Hoc
tuum si addiscas à terrenis unguiculis, idem erit tibi
pectore, quod unguis in ulcere. Si ab illo flagitio
non terret, qui inde in mente oritur terror, cohibet
saltē, qui inde fronti oboritur, pudor. Proponet
verba Senecæ: (a) *Etiam si scirem & Deos veniam mihi datus, & homines non cognituros, tantum proprie- carnis vilitatem, peccata carnis fugerē.* Assonat Ro-
mano Philosopho, Romanus Orator: (b) *si Deos in- quiri, hominesq; cclare possumus, nihil libidinose su eiendum.* Et tanti vis emere, pudere! Quis mentis stu-
por, vel potius furor, illud flagitium committere, cui
jus certò pudebit, tædebit, pœnitēbit commissi?

III. Hu-

(a) L. 2. de clement. (b) Cir. 17. 2.

(a).

Majus.
bras, mille
in spinis
nquietum
ientia ver
erita mos
horrorem
uctus,
nantico
ngore, su
ne memo
sine anim
st libidin
indulgen
spiritum
e obser
n anima
ad luxuri
. Hoc
erit tibi
flagition
, cohibus
poneth
eniam m
im proprie
sonat Ro
Deos, in
dino se fu
mentis fu
ittere, cu
nissi?
III. Hu

Tessera.

361

III. Hujus genii perversi cupiditas est, ut si nutrias, esuriat. Quantumque ut illam saties, confers, semper clamabit: Affer. Non prius ab illa audies: Sufficit, nisi dum vita deficit. Ut ejus compescas rabiem, & expleas ingluviem, nega quæ petit, ablega quæ expetit. Postquam plurima concessit Fridericus Imperator importuno petitori, facete respondit. *Si tu non facis petendi finem, ego inveniam negandi principium.* Hoc non dicat, sed agat: neget quisque libidini in hanti quod petit, cui negare sine pudore, aut querela potest. Nemo illi enim satisfaciet, nisi non satis faciendo. Si non potes importunam illam belluam, quæ rogit negando à te fugare, superest fugere. Satius est fugiendo vincere, quam pugnando cadere. Fugiendo effugies non tantum flagitium, sed flagiti periculum. Et ne probrum interpreteris sic fugere, audi Hieronymum. (a) *Cur, inquit, pergis ad arenam? Videlicet ne me capiat oculus meretricis, &c.* respondebis: *Hoc non est pugnare; sed fugere: sta in aie, adversarius armatus obfiste, ut postquam viceris, coroneris.* Fateor imbecillitatem meam, nolo spe victoriae pugnare, ne perdam aliquando victoriam. Si fugero, gladium devitavi; sistero, aut vincendum mihi est, aut cadendum. *Quid autem necesse est certa dimittere, & incerta sectari?* ideo fugio ne vincar. Est consilium Poëtæ:

Hunc fugiendo fuga, quem fuga sola fugit.

Z 5

13. DIES

(a) Epist. 3. ad Vigilant.